

Sygn. akt III CSK 157/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku P. L. i E. L.
przy uczestnictwie J. C. i in.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 stycznia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. C.
od postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 15 listopada 2017 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek wnioskodawców o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w N. w sprawie o ustanowienie służebności drogi koniecznej oddalił apelację uczestnika J. C. od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 22 grudnia 2016 r.

Uczestnik wniósł skargę kasacyjną, powołując się na potrzebę wykładni przepisów wywołujących poważne rozbieżności w orzecznictwie sądów, dotyczących pojęcia „odpowiedni dostęp” (art. 145 § 1 k.c.) oraz kwestii związanych z interesem społeczno-gospodarczym (art. 145 § 3 k.c.) na gruncie art. 28 i 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 2129 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pojęcie „odpowiedni dostęp do drogi publicznej”, użyte w art. 145 § 1 k.c., było wielokrotnie przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego (np. uchwały dnia 22 listopada 1982 r., III CZP 44/82, OSNC 1983, nr 5-6, poz. 70, z dnia 14 sierpnia 1985 r., III CZP 44/85, OSNC 1986, nr 7-8, poz. 106, i z dnia 14 maja 2014 r., III CZP 14/14, OSNC 2015, nr 1, poz. 8, orzeczenie z dnia z dnia 23 września 1954 r., I CR 938/54, OSNCK 1955, nr 2, poz. 41, oraz postanowienia dnia 10 maja 1977 r., III CRN 90/77, nie publ., z dnia 18 września 1998 r., III CKN 609/97, OSNC 1999, nr 3, poz. 55, z dnia 30 września 2008 r., III CSK 232/08, nie publ., i z dnia 13 kwietnia 2011 r., V CSK 317/10, OSNC-ZD 2012, nr 2, poz. 28). Jest to pojęcie nieostre, podlegające ocenie w kontekście konkretnych okoliczności sprawy, niepoddające się oceno o charakterze uniwersalnym.

Sądy *meriti* dokonały jednoznacznych ustaleń i ich ocena prawna jest także jednoznaczna, brak zatem podstaw do przyjęcia, że w sprawie występuje potrzeba wykładni oraz usunięcia rozbieżności. Rozbieżności takie – jeżeli rzeczywiście występują – są pozorne albo zupełnie oczywiste, gdyż „odpowiedni dostęp” jest oceniany w różnych stanach faktycznych, w różnych układach właścicielskich i w różnych warunkach społeczno-gospodarczych oraz topograficznych.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przez rozbieżność w orzecznictwie sądów, uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), należy rozumieć istnienie zróżnicowanych albo sprzecznych rozstrzygnięć

w sprawach o takich samych lub bardzo podobnych stanach faktycznych, w których mają zastosowanie te same przepisy prawne, wyłożone lub zastosowane w sposób prowadzący do wydania odmiennych orzeczeń albo innych decyzji procesowych. Wielokierunkowość stosowania prawa oraz różnorodność orzecznictwa nie stanowią przyczyny kasacyjnej przewidzianej we wskazanym przepisie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, OSNC 2016, nr 2, poz. 29).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., nie dostrzegłszy podstaw do odstąpienia od zasady wyrażonej w tym przepisie.